

mellem den udførte aktivitet og skaden, hhv. den overhængende fare for en skade, jf. miljøansvarsdirektivets artikel 4, stk. 5, og der er en adressat for afgørelsen træffer myndigheden afgørelse herom. Der gælder dog en undtagelse herfra for så vidt angår miljøskader, der påvirker eller kan forventes at påvirke et andet EU-land, se herom den foreslåede § 77 f. Hvis kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed, skal den dog først indhente en bindende udtalelse herom fra miljøministeren (miljøcentret), jf. forslag til stk. 2. Kommunalbestyrelsen overgiver sagen til miljøministeren (miljøcentret) til videre behandling efter reglerne i miljøskadeloven.

Hvis tilsynsmyndigheden ikke finder, at der er tale om en miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, behandles sagen efter de almindelige tilsyns- og håndhævelsesbestemmelser i loven. Heri ligger implicit, at der ikke foreligger en miljøskade eller overhængende fare herfor. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 77 f, hvorefter en klageberettiget under visse omstændigheder kan kræve, at der træffes afgørelse.

Vedrørende konsultationsordningen som foreslået i stk. 2 henvises til bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 5 (forslag til ny § 73 f, stk. 4 i miljøbeskyttelsesloven).

Til § 77 f

Bestemmelsen har til formål at gennemføre dele af miljøansvarsdirektivets artikel 15 om samarbejde mellem medlemsstaterne. Det følger af artikel 15, at i tilfælde af en miljøskade, der påvirker eller kan forventes at påvirke andre medlemsstater, påhviler det den medlemsstat, på hvis område skaden har sit udsping, at give tilstrækkelig information herom til de potentielt berørte medlemsstater.

Med henblik på at sikre, at de relevante oplysninger om, at der er sket en miljøskade, og om skadens karakter m.v. tilgår miljøministeren, følger det af bestemmelsen, at den kompetente myndighed skal træffe afgørelse om, at der foreligger en miljøskade i de tilfælde, hvor miljøskaden påvirker eller kan forventes at påvirke et andet EU-land. Dette gælder i de situationer, hvor der efter lovforslagets almindelige ordning ikke ville blive truffet en beslutning herom, dvs. hvor der ikke er en ansvarlig for miljøskaden, og sagen dermed ikke skal behandles efter miljøskadeloven. Bestemmelsen gælder kun i de tilfælde, hvor der foreligger en miljøskade og ikke blot en overhængende fare herfor.

Med den foreslåede § 77 g sikres, at afgørelsen og det materiale, der har indgået i vurderingen af sagen,

tilgår miljøministeren med henblik på, at ministeren underretter det pågældende EU-land.

Til § 77 g

Forslaget om udskydelse af klageretten skal sikre, at sagsbehandlingen ikke unødigt forsinkes som følge af en opdeling af sagsbehandlingen i to delafgørelser. Det foreslås, at afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade først skal kunne påklages som led i en klage over et påbud efter miljøskadeloven. Hermed sikres, at miljøcenteret ikke skal afvente resultatet af en klagesagsbehandling, førend sagen kan tages op til behandling efter miljøskadeloven. Det fastsættes samtidig, at klagefristen løber i samme tidsrum som klagen over afgørelsen efter miljøskadeloven, og at klagen skal indgives til miljøcenteret. For at sikre, at den brede kreds af klageberettigede bliver underrettet om tilsynsmyndighedens afgørelse, foreslås det, at afgørelserne skal offentliggøres. Miljøministeren skal fastsætte nærmere regler om offentliggørelsen, herunder f.eks. om hvor og hvordan der skal annonceres, hvis der viser sig behov herfor, eller at offentliggørelse kan ske på en hjemmeside.

Til § 77 h

Forslaget gennemfører miljøansvarsdirektivets artikel 12, som fastlægger, at myndighederne har pligt til at træffe passende foranstaltninger, når visse fysiske personer, organisationer m.v. henvender sig med relevante oplysninger og data om en evt. miljøskade eller en overhængende fare herfor. Forslaget skal sammenholdes med forslaget i § 7, nr. 6, der fastlægger kredsen af klageberettigede i en sag om en miljøskade, jf. bemærkningerne hertil.

Med bestemmelsen om, at en anmodning skal være ledsaget af relevante oplysninger og data m.v. sikres, at anmodningen skal være underbygget, før tilsynsmyndigheden skal iværksætte en sagsbehandling efter disse regler. Er anmodningen ikke ledsaget af relevante oplysninger, har tilsynsmyndigheden ikke pligt til at træffe afgørelse. Afgørelse om, at anmodningen ikke er ledsaget af relevante oplysninger kan påklages til Naturklagenævnet.

Bestemmelserne i §§ 77 e-77 g finder anvendelse i disse sager.

Til nr. 4

Forslaget indebærer, at påbud og afgørelser efter kapitel 11 a kan påklages til Naturklagenævnet i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 13.